

1 Czy zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego istnieją szczególne zasady nakładające, ze względów gospodarczych, rodzinnych lub społecznych, ograniczenia dotyczące dziedziczenie nieruchomości, niektórych przedsiębiorstw lub innych specjalnych kategorii aktywów znajdujących się w tym państwie członkowskim lub wpływające na ich dziedziczenie?

Prawo greckie zawiera pewne przepisy szczególne, w których nałożono ograniczenia na dziedziczenie majątku znajdującego się na terytorium Grecji ze względów gospodarczych, rodzinnych lub społecznych.

Przepisy szczególne w tym zakresie dotyczą:

a) spadku po zakonnikach (zob. art. 4, 18 i 19 ustawy 3414/1909 o Ogólnym Funduszu Kościelnym i zarządzaniu klasztorami, utrzymanej w mocy przepisami art. 99 ustawy wprowadzającej grecki kodeks cywilny, art. 7 ust. 2 i art. 25 ustawy 4684/1930, art. 1 ustawy 1918/1942 oraz art. I ustawy 2067/1952). Przepisy te stanowią w szczególności, że z mocy prawa spadek po zakonniku przechodzi na klasztor, w którym zakonnik został pochowany i w którego rejestrach figuruje, po potrąceniu rezerwy spadkowej przysługującej spadkobiercom zakonnika. Zapisy, darowizny i spadki, które przysługują zakonnikowi po wstąpieniu do klasztoru, należą do klasztoru, a zakonnik zachowuje jedynie 50% prawa użytkowania mienia przekazanego na rzecz klasztoru, natomiast mienie nabyte przez zakonnika po złożeniu ślubów na podstawie innej niż nieodpłatne przysporzenie stanowi jego majątek osobisty, którym zakonnik może rozporządzać, lecz którego nie może przekazać w formie darowizny. Jeżeli zakonnik nie dokona zbycia składników tego majątku, po jego śmierci dziedziczą po nim Główne Kościelne Biuro Finansowe i klasztor w częściach równych. Należy zwrócić uwagę, że zakonnicy klasztorów na górze Athos podlegają jeszcze bardziej szczegółowym przepisom szczególnym (zob. art. 101 regulaminu klasztorów na górze Athos, utrzymanego w mocy przepisami art. 99 ustawy wprowadzającej grecki kodeks cywilny). Mienie nabyte przez zakonnika takiego klasztoru po złożeniu przez niego ślubów przechodzi na klasztor bez względu na datę śmierci zakonnika, a wszelkie rozrządzenia na wypadek śmierci dokonane w testamentie – podobnie jak sam testament – są nieważne;

b) majątku przekazanego państwu greckiemu lub podmiotowi prawa publicznego bądź przekazanego na cele pożytku publicznego w drodze spadku, zapisu lub darowizny (zob. ustawa 4182/2013 o przeznaczeniu spadku na cele pożytku publicznego, spadku bezdziedzicznym i innych kwestiach). Minister Finansów może przyjąć albo odrzucić spadek, chyba że jest to spadek po zmarłym nieposiadającym spadkobierców – wówczas spadku nie można odrzucić. Ponadto przyjmuje się, że w każdym przypadku państwo przyjmuje taki spadek z dobrodziejstwem inwentarza, tj. odpowiada za długi spadkowe jedynie do wartości stanu czynnego spadku.

2 Czy zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego te szczególne zasady mają zastosowanie do powyższych rodzajów aktywów niezależnie od prawa mającego zastosowanie do dziedziczenia?

Wspomniane przepisy szczególne mają zastosowanie do dziedziczenia, niezależnie od prawa, które to dziedziczenie reguluje.

3 Czy zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego istnieją szczególne procedury mające na celu zapewnienie przestrzegania wspomnianych wyżej szczególnych zasad?

Jeżeli chodzi o przepisy szczególne wskazane w lit. b) odpowiedzi na pytanie nr 1, ustawa 4182/2013 stanowi między innymi, że w przypadku ogłoszenia testamentu lub złożenia testamentu, który ogłoszono za granicą i który zawiera zapis na cele pożytku publicznego bądź na rzecz państwa lub podmiotu prawa publicznego, sekretarz sądu lub organ konsularny w miejscu, w którym nastąpiło ogłoszenie lub złożenie testamentu, oraz sekretarz Sądu Pierwszej Instancji w Atenach, któremu przesłano testament, mają obowiązek przesłać odpis protokołu ogłoszenia testamentu do właściwego departamentu Ministerstwa Finansów w ciągu pierwszych 10 dni miesiąca następującego po miesiącu, w którym wpłynął taki testament. Ustawa ta stanowi również, że mieniem zapisanym na cele pożytku publicznego należy rozporządzić w sposób wskazany przez spadkodawcę lub darczyńcę oraz że nie można zmienić celów pożytku publicznego ani sposobu i zasad zarządu majątkiem, a także poleceń dotyczących rozporządzenia tym majątkiem. W przypadku jakichkolwiek wątpliwości co do woli spadkodawcy lub darczyńcy bądź jakichkolwiek problemów związanych z tą kwestią sprawę rozpatruje właściwy sąd. Tą samą ustawą ustanowiono również rejestr majątku zapisanego na cele pożytku publicznego (krajowy rejestr zapisów), w którym wszystkie takie spadki muszą zostać zarejestrowane.

Ostatnia aktualizacja: 29/08/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W związku z wystąpieniem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej państwa członkowskie aktualizują obecnie niektóre strony portalu zawierające treści krajowe. Jeżeli dana strona zawiera treści, które nie zostały jeszcze dostosowane w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa, jest to niezamierzone i zostanie wkrótce skorygowane.